Temps era temps

Els correbous i la identitat ebrenca

El passat 25 de setembre el Parlament de Catalunya va aprovar prohibir els correbous en qualsevol de les seues modalitats. La proposta va ser presentada pels Comuns i obtingué 50 vots a favor, 17 en contra i 61 abstencions. Un resultat minso, però suficient per a les organitzacions que feia anys que demanaven que es suprimissen aquestes activitats, que una bona part de la gent del territori consideren festes populars.

Córrer davant dels bous és perillós, però forma part de la cultura mediterrània i de la identitat ebrenca.

Josep Bayerri Raga, periodista

El 28 de juliol del 2010 el Parlament de Catalunya va aprovar la prohibició de les curses de bous atenent una iniciativa legislativa popular que havia assolit 180.000 signatures en tres mesos. La votació fou de 68 vots a favor (ICV, ERC i la major part de CiU), 55 en contra (PSC, PP i Cs) i 9 abstencions (de diputats de PSC i CiU). Tan sols dos mesos després, el 22 de setembre, el mateix Parlament a proposta de CiU acordava blindar els correbous perquè es continuessen celebrant als llocs on hi hagi arrelament tradicional, bàsicament les Terres de l'Ebre; en aquest cas el resultat fou aclaparador: 114 vots a favor corresponent a tots els grups parlamentaris, 14 vots contraris d'ICV i 5 abstencions. Aquells mateixos dies es va celebrar una enquesta al conjunt de Catalunya sobre el tema que donà un 90 per cent de contraris als correbous.

A la votació de la setmana passada va haver-hi força diversitat. L'únic grup que fou coherent amb la posició de nou anys enrere foren els Comuns, que votaren per la prohibició dels Correbous (el 2010 era ICV). El PSC, que aleshores defensà el blindatge i manteniment, ara ha demanat la seva prohibició. Tant a JxCat com a ERC els vots en contra de la prohibició més les abstencions superaren els vots favorables. És evident que estem en vespres d'eleccions i tothom vol guardar la roba. En definitiva, al Baix Ebre i Montsià, terra de correbous, hi ha 100.978 vots possibles enfront dels 5.248.310 que hi ha a la resta de Catalunya.

Fa nou anys l'Assemblea Nacional Catalana a Deltebre es preguntava: Quan Catalunya sigue independent hi haurà correbous? I ells mateixos es responien: Per què no?, afegint-hi: "... considerem que els correbous són un signe d'identitat nacional com puguen haver-n'hi altres arreu del país" i van fabricar unes samarretes on unien el bou amb l'estelada amb les quals varen participar en la Via Catalana de setembre del 2013. A les entitats antitaurines no els va semblar gens bé i ho varen criticar, però la majoria van veure la iniciativa amb simpatia.

A les comarques riberenques hi ha hagut sempre molta afecció als bous i encara és ben viva. Els actes centrals de les festes majors dels pobles giren entorn dels bous al carrer (bou corregut, bou embolat, bou capllaçat), i el bou a la plaça (temptar, capotar, saltar o retallar) a improvisats closos taurins formats, abans per carros i ara per remolcs agrícoles. Així ha estat des de sempre i així volen que continue els defensors dels correbous. Tortosa ciutat és de les poques poblacions on ara no se'n fan, perquè a la classe dominant dels anys quaranta, que parlava en castellà per identificar-se entre ells, els semblava de poca categoria; però fins a principis del segle XX es tancava el carrer de la Rosa, des del Pont de la Pedra a la Catedral perquè els tortosins gaudissen de la festa; i fins al 1943 va haver-hi una plaça de bous a Remolins on acudia gent d'arreu del territori especialment dels pobles del Delta.

L'acord del Parlament de demanar la prohibició ha aixecat un clam de protesta per part de les penyes i comissions taurines de les Terres de l'Ebre amb ajuntaments i ens comarcals. En una assemblea celebrada a Amposta van acordar posar en marxa un front comú per aconseguir mantenir viva la festa al qual es van afegir partits polítics que al Parlament havien votat per eliminar els correbous. Sembla que els aficionats als bous de carrer són majoria al territori, però no es pot menysteni: que hi ha també molta gent que hi està en contra. Potser la solució seria fer una votació a les dues comarques per veure realment quina és la voluntat de la població. Val a dir, però, que segons per a qui només la paraula referèndum ja fa despertar un "...iuiu" notable.

Font: biblioteca.tortosa.cat